

C'est déjà l'été
door Bastiaan Kroeger & Martijn Smits
versie 15 oktober 2007

Hoofdrollen:

Eric (14) de zoon.
Jean (45) de vader.
Marie (18) de dochter.

Bijrollen:

Sara (15) het vriendinnetje van Eric.
Lucas (26) de vriend van Marie.
Ciska (18) de vriendin van Marie.
De baby Pascal (1) van Marie.

Martijn Smits & Bastiaan Kroeger

Seraing 4100 / 1035ND Amsterdam
Belgique / The Netherlands

Deze film speelt zich af in de industriële plaats Seraing in het Belgisch-Franstalige Wallonië, tijdens de winter.

SCENE 1: MONTAGE SEQUEUNTIE WOONKAMERS - DAG - ZWART/WIT

We horen het nummer "*for the good time*" van Al Green op de achtergrond alsof het uit een oude krakkemikkige radio komt.

Opvolgende shots van een woonkamer; lege blikken bier en een overvolle asbak, een kapotte stoel naast een tafel, vochtsporen op het behang, een familiefoto aan de muur en een onopgeruimd aanrecht. Beelden die voornamelijk de erbarmelijke situatie tonen waarin het gezin zich bevindt dat hier woont.

Een Italiaanse man (43), zijn vrouw (40) en hun te dikke tweeling (7) zitten op de bank in de huiskamer. Ze kijken strak de camera in. Eén van de jongens begin zich te vervelen, legt zijn arm om de nek van zijn broertje en begint hem pesterig te wurgen. Beide ouders schenken geen aandacht eraan, maar doen wat ze zijn gevraagd, ze kijken recht de camera in. De man houdt een Italiaans vlaggetje in zijn hand.

De beelden moeten een gevoel opwekken alsof het documentaire materiaal is waar men naar kijkt. Enkel de omstandigheden en de blikken van de personages roepen de vraag op of het hier misschien toch om fictief materiaal gaat. Hierdoor wordt het publiek op een spoor gelegd dat leidt naar een vorm waarbij documentair en fictief materiaal een eenheid vormen.

Opvolgend zijn shots van een ander interieur, hetzelfde gegeven: beelden die de huissituatie aantonen.

Een ander gezin, zittend op de bank in de woonkamer. Een vrouw (44) en haar drie dochters van 17, 15 en 8. De oudste zit op de armleuning van de bank en draagt een roze versleten trui, een strakke spijkerbroek en geen schoenen. De jongste heeft een jurkje aan, heeft wat chocolade vlekken rond haar mond en houdt een wit konijn vast op haar schoot. De moeder houdt een sigaret vast, het duurt haar echter te lang en inhaleert.

Shots van een ander interieur volgen:

Een gezin bestaande uit een man en een vrouw (42) en hun twee zoons (6 en 7). De man mist zijn linkerhand, de jongste zoon draagt een cowboy pak, op tafel staan 3 lege blikken bier.

Shots van andere kleine kamers volgen in detail:

We zien een groep mannen, voornamelijk van buitenlandse afkomst (Italiaans en Pools) staand in de gang, die de camera inkijken. Achter hun staan drie deuren open die leiden naar hun afzonderlijke kamers. Allen zijn warm aangekleed, hier en daar zien we de condens van hun adem.

Shots van een ander interieur volgen:

Een gezin bestaande uit een man, een vrouw (21 en 18), hun baby en een albino hond (mist een stuk van zijn oor) zittend op de bank. De vrouw houdt haar baby vast. De man heeft zijn zwarte haren strak achterover gekamd, nog zichtbaar nat van de grote hoeveelheid gel, hij draagt een spijkerbroek en een blauw/paars trainingsjas over zijn trui. De vrouw is wat gezet en draagt haar blonde haren in een staart, ze is eveneens warm aangekleed.

Shots van een ander interieur (huis van de hoofdpersonages):

Opvolgend het shot van Jean, Marie en Eric op de bank, de camera inkijkend. Jean is wat gezet en half kalend. Marie, een meisje dat met haar uiterlijk onder de breezergeneratie zou kunnen vallen heeft haar kind, Pascal, op haar schoot die gefascineerd naar de camera kijkt. Eric heeft zijn haren achterover gekamd, hij is vrij klein voor zijn leeftijd en heeft een spitse kop, het type dat vaak kattekwaad uithaalt en waar moeilijk je blik van af te halen is, vanwege zijn vreemde uiterlijk.

De muziek wordt tegelijkertijd met het beeld afgebroken. Een zwart beeld, een stilte valt.

Op zwart verschijnt in witte letters de filmtitel:

C'EST DÉJÀ L'ÉTÉ
(het zomert weldra)

SCENE 2: INT. (JEUGD)GEVANGENIS - DAG

De camera loopt met een bewaker (o.s.) mee door een ellenlange gang, we zien verschillende metalen deuren aan de zijkanten. De ruimte heeft iets weg van een instelling, een gevangenis. De bewaker opent een zware metalen deur. In de kamer ligt Eric te slapen op zijn bed. Door het geluid van de bewaker wordt hij wakker.

Eric trekt zijn schoenen aan, hij voelt zich ongemakkelijk door de camera waar hij even schuchter in de lens kijkt. Samen met de bewaker loopt hij zijn kamer uit.

Eric loopt met de bewaker achter hem door de hal, ze gaan een trap af. Onderweg bevindt zich een raam, Eric blijft staan, kijkt naar buiten.

De camera blijft op een afstand, totaal, we zien niet wat hem buiten aantrekt, alleen zonnestralen die door het raam naar binnen sijpelen.

De bewaker beveelt hem door te lopen.
Samen lopen ze verder de trap af.

De camera blijft achter.

SCENE 3: EXT. SERAING - DAG

Semi-documentair 8mm materiaal.

Het materiaal is korrelig en in kleur, de beelden zijn niet steady waardoor ze amateuristisch en als archief materiaal aanvoelen.

Een oude man, ingepakt met das en warme jas op een bankje bij het plein, naast hem een winkelwagen vol rotzooi.

Een dode hond weggegooid tussen de zakken afval op een verlaten parkeergarage.

Drie meisjes die met een springtouw spelen.

Een vrouw met boodschappentassen en een bontmuts op haar hoofd, naast haar dochter. Ze lachen de camera in.

Leegstaande huizen waarvan de ruiten zijn ingegooid en teksten op zijn achtergelaten.

"Un acte de barbarie sociale!", "C'est Seraing qu'on assassine".

Hangjongeren met brommers die sigaretten roken.

Marie die lachend haar baby laat zien, daarna een "pan" naar Sara die naast haar staat.

Twee mannen (50), waarvan er één drie voortanden mist lachen de camera in en proosten.

Een "rijder" van een boot met steenkool die voorbij vaart.

Rijders van de fabriek, van de rokende schoorstenen. Op de muren de text "Seraing est de nous".

Rijder van een oude vrouw ingepakt die met haar boodschappen loopt. Een beeld die ons eerder doet denken aan Oost Europa dan het rijke westen.

Rijder van drie zatte mannen en een jongen, zittend en staand naast een bankje, de camera in zwaaiend.

We horen de stem van een 14 jaar oude jongen: Eric. De stem klinkt alsof hij is opgenomen op een krakkemikkige geluidsrecorder. Tussen de woorden klinken pauzes alsof Eric nadenkt, zoekt naar de juiste woorden. Af en toe horen we een klik die ons herinnert aan de lassen van een memorecorder die terug in record gaat. Het geheel heeft iets weg van een testament dat hij opneemt.

ERIC (V.O.)

Mijn moeder vertelde me dat dit ooit een van de rijkste plaatsen van België was. Toen stonden de huizen niet leeg..., mensen waren gelukkig. Iedereen had werk, iedereen kende elkaar, als ze elkaar op straat tegen kwamen, groette men elkaar en lachten... In het jaar dat ik werd geboren, werd een deel van de fabriek gesloten en was er steeds minder werk. Mensen werden ziek en hadden steeds minder geld, Sommige verhuisden, andere moesten blijven, de mensen lachten steeds minder naar elkaar, ze vergaten hoe het ooit was, ze vergaten waar ze ooit

trots op waren geweest. Ze hadden niets meer te doen, elke dag werd hetzelfde.

SCENE 4: EXT. STRATEN SERAING - OCHTEND

ERIC (14) en SARA (15) rijden op hun fiets langs het industriële gedeelte van Seraing. Eric draagt een groene trui, een gescheurde broek en kapot gelopen trimschoenen.

Sara is een wat gezet meisje, een beetje dommig, die iets kinderlijker is dan haar leeftijd zou vermoeden. Ze draagt een grijze katoenen jurk, donker blauwe jas en sportschoenen.

De scène duurt vrij lang en creëert een bepaalde rust waarbij de camera al rijdend hun in één shot registreert. Zodoende heeft men tijd om tevens de ruimte waar te nemen, waardoor het shot van twee kinderen rijdend door het roestige, bouwvallige industriegebied haast surrealistisch aanvoelt.

SCENE 5: EXT. HEK INDUSTRIE TERREIN - DAG

Eric en Sara zetten hun fietsen tegen de muur en klimmen over een roestig blauw hek. Een oud bord toont ons nog zichtbaar de letters "interdit".

SCENE 6: EXT. FABRIEKSTERREIN - OCHTEND

Eric en Sara lopen op één van de ijzeren sporen van de treinrailzen op een industrieterrein, ze proberen zich al lopend in evenwicht te houden, als twee evenwichtskunstenaars.

CUT TO

Eric trapt tegen de stukken raam die nog over zijn van de locomotief.

CUT TO

Eric en Sara zitten op de grond. Eric trapt met zijn voet de stenen tussen de spoorbielzen van zich weg.

CUT TO

Eric steekt een sigaret op en inhaleert er een paar keer hevig aan, hij geeft de sigaret door aan Sara die achterover gaat liggen op de spoorrails in de winterzon. Eric begint grote hoeveelheden spuug zo ver mogelijk te tuffen.

CUT TO

Eric ligt nu ook languit tussen de twee treinsporen. Sara staat er verderop een beetje ongemakkelijk bij.

CUT TO

Eric en Sara klimmen op een oud vervallen betonnen huisje, ze beginnen beiden stenen te gooien op de oude heftruck die er vlak naast staat. Het wordt een soort wedstrijd wie het beste kan gooien.

Eric gaat op het rand van het dak zitten, Sara ernaast. Even valt er een stilte, dan keert Sara naar Eric toe en kust hem. Het is het soort tongzoen zoals alleen tieners zoenen; heftig overdreven, elkaars tongen snel roerend.

Als ze klaar zijn doen ze net alsof er niets gebeurd is.

Er valt weer een stilte.

Sara staat op.

SARA

Ik ga.

Ze loopt weg, Eric blijft achter, haar even nakijkend. Hij veegt met zijn hand zijn mond af.

SCENE 7: EXT. INDUSTRIEGEBIED - SERAING - DAG

Totaal, Eric fietst over straat, naast hem een lange stenen muur, daarachter de fabriek.

Uit roestige pijpen dwarrelt stoom omhoog.

Auto's en vrachtwagens rijden hem hard voorbij, ze drukken hem weg. Naast de weg bevindt zich de Maas.

Door de aanslag van roet is in de loop van jaren alles in Seraing grauw tot zwart geworden, waardoor het beeld haast zwart-wit oogt, alleen Erics jas lijkt kleur te bezitten. Een verwijzing naar de openingsequentie van de families die in zwart/wit geschoten is.

SCENE 8: EXT. STRAAT - SERAING - DAG

Eric fietst door de straten van Seraing, naast de kant van de weg staan twee kermiswagens, Eric gaat op zijn trappers staan en kijkt bewonderend naar de wagens.

In POV een vrouw staand voor de voorste wagen, haar kind in de lucht houdend zodat het kan plassen.

SCENE 9: EXT. STRAAT BIJ SCHOOL - DAG

Eric zit op zijn crossfiets en kijkt vanachter een muurtje naar de ingang van de school waar een conciërge zijn sigaret rookt. Als de conciërge zijn peuk wegschiet en naar binnen gaat, zet Eric zijn fiets tegen de muur en steekt de straat over.

SCENE 10: EXT./INT. SCHOOL - DAG

Eric gaat via een zij-ingang de school binnen.

Hij beent door de lege gangen, naar het gymlokaal.

We horen dat er gesport wordt. Eric gaat de kleedkamer binnen en kijkt in een aantal jassen en tassen of er iets waardevols bij is. Hij ritst het voorvak open van een tas, haalt het geld eruit, slechts een paar euro, een buskaart en een cd van Jeniffer Lopez. Hij stopt het geld en de buskaart in zijn zak, opent de cd en laat er een rochel invallen. Stopt de cd terug in de tas, checkt nog wat tassen.

Even lijkt er iemand te komen, Eric bevriest, probeert zich tegen de muur te verschuilen, weet niet goed te handelen. Loos alarm, voetstappen verstommen.

Bij de derde tas vindt hij een portemonnee, snel stopt hij hem in zijn zak, ritst de tas weer dicht en verlaat de ruimte.

SCENE 11: EXT. STRATEN SERAING - DAG

Eric scheurt op zijn crossfiets door de straten van Seraing. Haalt de portemonnee uit zijn broekzak met losse handen fietsend kijkt hij wat erin zit. Een biljet van vijf euro en wat losgeld dat hij in zijn zak stopt. In de vakjes zitten allerlei pasjes, bankpas, schoolpas, etc, Eric gooit ze één voor één op de straat. Alleen een buskaartabonnement en een identiteitskaart stopt hij in zijn zak, hij gooit de portemonnee in wat bosjes waar hij langs rijdt.

SCENE 12: INT. SUPERMARKT - DAG

Eric legt zijn crossfiets op de grond en gaat de supermarkt binnen.

Hij loopt naar de zuivel afdeling en pakt een fles melk. Loopt dan door naar de kassa en pakt onderweg een reep chocola.

Beelden van mensen die hier troosteloos in een rij staan, vele dragen enorme zwarte wallen onder hun ogen, door de aanslag der jaren van het roet in de lucht.

Verschillende close beelden die als een hypnose moeten werken, denk aan het werk van Robert Bresson.

Het zweet in iemand zijn nek.

Een verbleekte tatoeage in een oude man zijn nek.

Een vrouw op hakken, waarvan er één met tape is vast gemaakt. Haar voeten lijken in de schoenen te zijn gepropt.

De blikken van mensen.

Het vel en vet van een vrouw haar arm bij de elleboog.

Boodschappen die worden gescand door een triest kijkend meisje.

Eric is aan de beurt.

CAISSIÈRE
Één euro twintig.

Eric betaalt en verlaat de supermarkt.

SCENE 13: EXT. PARKEERPLAATS - SUPERMARKT - DAG

Eric propt gulzig de reep chocola naar binnen en drinkt van zijn melk. Uit zijn zak haalt hij de identiteitskaart en de buskaart. Hij bekijkt eerst de buskaart, stopt deze terug in zijn zak en bekijkt de identiteitskaart.

Hij begint de kaart kapot te maken, scheurt het in stukken en stopt het in de stoepput onder hem.

MARIE komt met de kinderbuggy lopend naar Eric toe.
Camera is totaal.

MARIE
Hier haal jij die doos op.

Marie propt haast hem een papier in de hand, draait zich om en loopt weg. Ze heeft haast en is geïrriteerd.

ERIC
Waarom?

Marie steekt haar middelvinger naar hem op en loopt door het terrein af.

Eric stopt het papier in zijn zak, drinkt van zijn melk.

Op de achtergrond snuffelt een straathond tussen de vuilniszakken, Eric spuit met zijn lippen een straal melk naar de hond toe, hij probeert hem te raken.

Het beest reageert er amper op en is teveel geïnteresseerd in iets in de vuilniszakken.

Eric port wat mos los tussen de stoeptegels met zijn voet, zit slechts te zitten, verveling.

SCENE 14: EXT./INT. CAFE - DAG

Jean gaat naar binnen. Hij loopt niet helemaal soepel. Er is iets aan de hand met zijn rechterbeen. Hij hijst zich op een hoge barkruk.

JEAN

Une Jupe.

BARVROUW

Wat ben je vroeg.
Waar is de rest?

JEAN

(uitbarsting)

Wat gaat jouw dat godverdomme aan!

De barvrouw schrikt en laat hem maar met rust.

Jean gooit zijn biertje achterover en schuift zijn lege glas naar de barvrouw om hem opnieuw te vullen.

SCENE 15: EXT./INT. VOEDSELUITDEELCENTRUM - DAG

Een rij mensen staat in de rij voor hun voedselpakket.

Eric sluit zich achter in de rij aan, wat mensen kijken hem vreemd aan, blijken hem niet te kennen, Eric voelt zich ongemakkelijk.

Hij geeft de bon (die Marie hem net gaf) aan een vrouw, die een kartonnendoos met levensmiddelen voor hem vult. Eric pakt de doos aan, zet de doos op zijn stuur en rijdt de straat af.

Het is een smalle straat die steil naar beneden afloopt. Eric heeft behoorlijk wat vaart. Hij ziet uit een bovenetage een vrouw uit een raam hangen, iets wat ze zichtbaar de hele dag doet. Ze groet Eric en glimlacht. Eric knikt met zijn hoofd terug.

SCENE 16: INT. HUIS - DAG

Eric zet de doos met levensmiddelen op de onopgeruimde keukentafel. Hij scheurt de doos open en kijkt erin. Het

merendeel van de spullen kan hem maar weinig interesseren. Dan ziet hij iets. Hij haalt er een pak wasmiddel uit en loopt hiermee naar de badkamer.

SCENE 17: INT. BADKAMER - DAG

Eric wast in zijn onderbroek zijn kleren in een emmer. Hij strooit het waspoeder in de emmer en sopt de was flink door elkaar waardoor het water alle kanten opspat. Hij doet het nogal ruw en agressief, dit om zich warm te houden.

Uit de douchekop naast de emmer stroomt water, waarmee hij af en toe de emmer hervult en zijn gezicht en voeten natmaakt met warm water tegen de kou.

De doucheruimte is een kleine oude ruimte waar her en der de verf is afgebladderd.

Eric wringt een broek droog en hangt hem op aan aan de stokken voor de handdoek.

Hij begint in het putje van de douche te plassen, trekt zijn broek weer omhoog en hervult de emmer en sopt het goedje door elkaar.

SCENE 18: INT. HUIS - DAG

Uit een kleine radio die aan een haakje tussen de handdoeken hangt klinkt muziek.

De badkamer ligt vol met rotzooi, een opgehoopte dot haren dat in de loop der jaren uit het putje is gehaald ligt naast een vies stuk zeep. Op de spiegel zitten twee stukken kauwgom naast een foto van Joe Dassin geplakt.

Eric staat in zijn blote bovenlijf. Hij is erg mager, waardoor je zijn botten kan zien, ook zit zijn rug vol met schrammen en blauwe plekken. Hij houdt zijn hoofd onder de kraan en kamt daarna zijn haar achterover.

De deurbel gaat op de achtergrond, maar Eric reageert niet. Eric kijkt naar zichzelf, hij toont zijn tanden, haalt zijn armen op als een bodybuilder. Eric bekijkt zijn lichaam, ondanks dat hij staat de bibberen van de kou.

Eric loopt de badkamer uit naar de woonkamer, waar hij even naar de televisie staart. Journaalbeelden staan op. Eric loopt naar de televisie en drukt het kanaal weg.

Documentairachtige beelden verschijnen van tropische vissen.

Eric blijft even naar de televisie kijken loopt dan weg, richting de keuken.

Camera blijft gericht op de woonkamer, op de televisie.

Hij komt de keuken uitgelopen met een bord ravioli, hij zet het bord neer op tafel, spuit er extra tomatenketchup in, haalt een fles cola uit de koelkast en begint te eten. Zijn haren zijn nog steeds zeiknat, Eric schrokt het eten als een dier naar binnen. Hij loopt naar de centrale verwarming en draait hem hoger. Hij luistert naar het gerochel en gepiep dat uit de buizen klinkt en geeft dan een trap tegen de verwarming.

Eric sjokt naar de kapstokken in de gang en pakt daar een willekeurige jas tegen de kou en trekt die over zijn blote bovenlijf heen. Aan de grote te zien is het de jas van zijn vader.

Eric neemt weer plaats en begint door te eten en drinkt uit de fles. Zijn haren zijn nog nat, waardoor er af en toe water druppelt in zijn eten. Als hij uitademt verschijnt er een condenswolkje, zo koud is het.

SCENE 19: EXT. STRAAT SERAING - AVOND

Close up van de schoorsteen van de fabriek waar immens hoge vlammen uitkomen. We horen het industriële geluid dat ons doet denken aan dat van een gasbrander.

Beeld van een hijskraan die steenkool aan het afladen is van een boot in de Maas naast de fabriek.

Een vijftal jongeren waaronder Marie lopen over een soort heuvelachtig landschap. Aan de ene kant bevindt zich de afgravingen van een oude steenmijn en het bos, aan de andere kant een zeer steile helling naar een weg die leidt naar Seraing. Er wordt bier gedronken uit blik en lol gemaakt.

Ze klauteren de helling af, keilen wat blikjes naar beneden. De helling is zo steil dat het een heel karwei is, om er af te komen. Het losse zand stort naar beneden.

Eenmaal beneden aangekomen klimmen ze onder het hek door en steken gevaarlijk de straat over.

Aan een naderende auto hebben ze lak. Als de automobilist toetert, dagen ze hem uit uit te stappen, en schelden ze hem de huid vol.

Ze lopen verder richting het oplichtende Seraing.

SCENE 20: INT. HUIS SARA - AVOND

Eric op de bank bij de ouders van Sara. Televisie staat hard aan, een spelprogramma, mensen kunnen een droomreis winnen naar Florida. Beelden van Florida; palmbomen, meisjes in bikini, uit het water springende dolfijnen en de blauwe zee.

De tafel is bezaaid met zooi, blikken bier. Het vadsige zoontje ligt languit op de schoot van zijn moeder, hongerig.

We horen buiten een auto aankomen rijden, stoppen, de portieren openen en sluiten, een claxon, de auto rijdt weer weg. Iemand opent de voordeur.

Sara komt de woonkamer in met een plastic tas in haar armen, ze loopt naar de keuken, plaatst wat spullen weg en loopt terug de woonkamer in. Geen begroeting, niets.

Ze blijft even staren naar de televisie, komt op adem van het voor haar zware werk. Ze wenkt Eric mee naar boven te gaan.

SCENE 21: INT. SLAAPKAMER SARA - AVOND

Eric en Sara lopen de trap op en gaan haar slaapkamer in.

Haar slaapkamer is een typische meisjeskamer, roze dekens, Backstreet Boys en Keanu Reeves posters aan de muur.

Ze zet de televisie aan, trekt haar kleren uit tot haar roze onderbroek en haar BH, Eric volgt haar voorbeeld en gaat naast haar liggen.

Eric draagt het soort onderbroek dat tegenwoordig alleen nog oude mannen dragen.

Eric is kleiner als Sara en zijn tengere lichaam geeft een grappig beeld naast dat van haar.

Hun voeten liggen naast elkaar, die van Sara zijn iets groter en dikker. Even vergelijken ze elkaars voeten en moeten erom grinniken.

Eric gaat naast haar liggen.

Even valt een stilte.

ERIC

Ik zag twee kermiswagens vandaag.
Ze stonden langs de kant van de weg...
Ze stonden langs de kant van de weg in het dorp.
Zou je met mij naar de kermis willen?

Sara denkt even na.

SARA

Nee, ik kan niet.

Even valt er weer een langere stilte.

SARA

Ik kan niet omdat we naar mijn oma gaan dit weekend.

ERIC

Hoe oud is ze?

SARA

Weet ik niet, misschien negentig.

ERIC

Dat is oud.

SARA

Ja, ze is oud en ze is helemaal rimpelig.

Eric moet erom lachen, en beeldt haar zich voor.

ERIC
Rimpelig als een oude appel.

Sara moet hier ook om lachen.

SARA
Heb jij een oma?

ERIC
Jawel, maar ze woont te ver weg.
Ze zit in een huis waar alleen maar oude mensen
komen.

Eric denkt even na wat hij moet zeggen, weet niets te
verzinnen.

Eric en Sara blijven naast elkaar liggen, starend naar het
plafond.

SCENE 22: EXT. MARKTPLEIN - SERAING - AVOND

Marie staat inmiddels met haar vrienden (17 - 28) op het
plein. Marie heeft een blik bier vast zoals de meeste
jongeren hier.

Een jongen en een meisje komen aangereden op hun scooter.

Er word een joint gedeeld, verhalen verteld, een jongen en
een meisje staan vol "french kissing" te zoenen, de anderen
lachen.

Naast Marie haar kinderwagen met haar kind erin. Aan de
andere kant een jongen wiens hand in haar kontzak zit.

Marie inhaleert de joint en geeft hem aan de jongen naast
haar.

MEISJE
Ze lijkt ook echt op jou.

JONGEN NAAST MARIE
Ja, ook net zo lelijk.

Marie lacht erom en geeft de jongen een stomp, die haar weer terugduwt, er ontstaat een vriendelijk gevecht, waarbij Marie achter de jongen aanrent en op zijn rug springt.

Camera blijft achter.

SCENE 23: INT. HUIS FAMILIE - DAG

Marie zit met haar onderbroek op haar knieën op de wc, ondertussen knipt ze haar teennagels.

Voor de spiegel staat haar vriendin Ciska haar ogen op te maken.

Op de achtergrond horen we een kind huilen.

Marie staat op, kijkt in de spiegel naast Ciska naar zichzelf en voelt aan haar borsten die groter zijn geworden door haar zwangerschap.

CISKA

Hoe lang zullen ze zo blijven?

MARIE

Weet ik niet, hoop nog een tijdje.

Ciska kijkt naar haar eigen kleine borstjes.

Marie loopt de badkamer uit richting haar slaapkamer, haalt de baby uit zijn wieg en geeft hem borstvoeding.

Marie loopt met de baby richting de kamer van Eric die wakker ligt en naar het plafond blijft turen. Ze port met haar voet in zijn gezicht.

Eric reageert geïrriteerd.

ERIC

Nee, flikker op.

Eric draait zich om en probeert verder te slapen.

MARIE

Wat nee, ik wil je alleen vragen of je op Pascal wilt passen.

ERIC

(zeurderig)

Nee.

MARIE

Ah, toe! Alsjeblieft.

ERIC

Hoeveel dan?

MARIE

Jezus, tien euro, oke?

ERIC

Tachtig.

MARIE

Hoerenjong!

Ze geeft hem een stomp en verlaat kwaad de slaapkamer, Eric blijft stoïcijns liggen.

Ze loopt terug naar haar slaapkamer, waar Ciska staat en gaat op het bed zitten.

CISKA

En?

MARIE

Hij wil niet.

Marie geeft nog steeds borstvoeding aan het kind.

CISKA

En nu?

MARIE

(geïrriteerd)

Weet ik veel!

Jij kunt toch gaan.

SCENE 24: EXT. HEUVEL - DAG

Jean rijdt met een maat naar een hoge plek van Seraing waar ze in het voetbalstadion kunnen kijken.

Ze halen tuinstoeltjes uit de bus, zetten de radio aan (lokaal radiostation), trekken halve liters open.

Ze proosten.

De spelers zijn zich aan het opwarmen, stadionspreker noemt de namen van de spelers en de reserves.

SCENE 25: INT. KEUKEN - DAG

Eric zit aan tafel met ontbloot bovenlijf te eten uit een pan macaroni, hij draagt een bontmuts, de deurbel gaat, hij reageert niet. Zijn zus komt de keuken in gelopen.

MARIE

Heb je schijt in je oren of zo?

ERIC

(spottend)

Misschien, kom eens kijken.

Hij houdt zijn rechter oor naar haar gericht, zodat ze erin kan kijken.

Marie loopt verder naar de voordeur, een vriend van Eric, Didier, 12 jaar, staat voor de deur, met een sjaaltje van RFC Seresien om zijn nek.

Didier heeft een bijzonder uiterlijk dat voornamelijk opvalt door zijn hoofd. Het is moeilijk om niet naar hem te kijken, hij heeft iets hards in zich.

MARIE

Hoi Didier.

Marie blijft bij de deuropening staan en zet haar hand leunend tegen de deur opening alsof hij niet binnen mag. Op hetzelfde moment loopt een oud omaatje met haar boodschappenwagentje en een klein hondje erin voorbij.

MARIE

Wat wil je?

DIDIER

Seks.

Marie moet er om lachen, maar lacht hem eerder uit. Op dat moment loopt er een enorme dikke kat in hun voortuin. Ze maakt een sissend geluid en stampet erbij met haar voet op de grond.

MARIE

"SSSSSSjjjt"

Ze loopt terug naar binnen waarbij ze de deur half dicht gooit, Didier volgt haar.

Ciska staat inmiddels ook in de keuken, Marie gaat naast haar staan.

Didier komt de keuken ingelopen, Eric is nog steeds aan het eten, prutje van macaroni, gehakt en ketchup.

Didier gaat naast Ciska staan.

DIDIER

En? Gaan.

Hij slaat zijn arm om het middel van Ciska, die haar hand ten ruste legt om zijn hoofd. Beide kijken elkaar aan.

Eric laat een boer, staat op en zet de pan tussen de opgehoopte afwas, waar een kakkerlak wegschiet.

Loopt naar de bank waar zijn trui ligt, gooit de bontmuts weg, trekt de trui aan, loopt terug de keuken in.

ERIC

Gaan dan.

Eric en Didier lopen naar de voordeur, Eric trekt zijn jas aan, ze slaan elkaars armen om elkaars nek en lopen schreeuwend het huis uit.

ERIC en DIDIER

Seresien, seresien!

Sara en Ciska blijven achter in de keuken.

SCENE 26: EXT. BUITEN STADION RFC SERESIEN - DAG

Eric en Didier lopen brullend door de straten, schoppen tegen muren en klimmen het hek over bij het voetbalstadion.

SCENE 27: INT. STADION RFC SERESIEN - DAG (tevens 8mm?)

Voetbal scènes. Bijna lege vakken, klein blaasorkestje houdt de moed erin, juichen, bier drinken, schreeuwen, schelden, fakkel ontsteken, emotie.

Enorm grof schelden terwijl er kinderen bijstaan. Een vent gaat helemaal uit zijn dak tegen de vrouwelijke lijnrechter, aan de blikken van de andere toeschouwers te zien, doet hij dat elke week, ze lachen er enkel om.

Eric en Didier gaan los als er wordt gescoord door RFC Seresien. In het stadion bevinden zich hooguit vijftig man.

Eric en Didier schelden zes mannen (rond de vijfendertig) helemaal verrot van de andere partij, tussen hun bevindt zich enkel een ijzeren hek, die de twee tribunes verdeelt. Ze dagen de mannen uit, die hun beloven dat wanneer ze hun ooit in hun handen krijgen ze hun helemaal verrot zullen slaan.

SCENE 28: EXT. HEUVEL - DAG

De stem van de commentator wordt luider, Seraing is aan de bal en rent naar het doel van de andere partij.

De maat van Jean raakt helemaal opgepept, met zijn verrekijker volgt hij het spektakel.

Jean baalt dat hij het niet kan zien via de verrekijker. Er wordt gescoord.

SCENE 29: EXT. STRAAT - HUIS - DAG

Marie zit buiten op een muurtje naast het huis, ze rookt een sigaret en geniet van de winterzon.

Een jongen, Dominique (31) lang, slank en een ruw gezicht, komt aanlopen. Marie groet de jongen. Die naar haar toe loopt en haar een zoen geeft.

MARIE

Alles goed?

DOMINIQUE

Ja.

Marie inhaleert van haar sigaret en schiet hem weg. Dominique gaat naast haar tegen de muur staan. Ze kijken allebei wat voor zich uit. Marie laat een sliert tuf uit haar mond vallen.

Een brommer komt hard voorbij gecrosst.

Ze kijken hem enkele seconden na.

SCENE 30: EXT. BRUG SERAING - DAG

Eric en Didier lopen een brug op.

Eric trekt zijn gulp open en begint van de brug op de snelweg te pissen, Didier volgt hem.

Ze pissen naar beneden op de auto's, er wordt getoeterd.

Ze lopen door.

SCENE 31: EXT. BUSSTATION - DAG

Eric en Didier lopen richting het busstation, ze stappen de bus in.

Verschillende beelden van mensen die in de bus zitten. Een tienerpaar met kind, een man met een wond aan zijn oor, een dikke vrouw met klompvoeten en erg lange teennagels, ongewassen, lelijke stinkende schreeuwende hese mensen, jongeren die vanaf hun mobiel naar hiphop muziek luisteren.

SCENE 32: EXT. MARKT IN LUIK - DAG

Eric en Didier lopen over de markt. Het is druk. Mensen sjouwen met plastic tassen langs de kramen.

Overrijverige markt mannen brengen schreeuwend hun waar onder de aandacht.

Een kraam verkoopt allerlei soorten vogels.

Eric en Didier gaan bij het hok met ganzen staan en pesten de beesten.

SCENE 33: EXT. HEUVEL - DAG

Jean en zijn maat klappen de stoelen in, ruimen hun rommel op en stoppen het in een plastic zak, stappen de auto in en rijden weg.

SCENE 34: INT. AUTO - DAG

Jean en maat in de auto, rijdend over de brug. Jean gooit al rijdend zijn deur open en flikkert de plastic zak de brug af. Hij zet zijn maat af bij hem thuis.

Zijn vrouw (42) met een kind in haar arm is in gesprek met de buurvrouw. De maat neemt afscheid van Jean, geeft hem een kus, loopt naar zijn vrouw en kust haar. Zijn vrouw zwaait naar Jean, al sigaret opstekend zwaait Jean terug en rijdt weg.

Jean rijdend in zijn auto.

SCENE 35: INT. SLAAPKAMER MARIE - DAG

Marie en Dominique hebben seks op de bank, daarnaast Pascal in zijn wieg.

SCENE 36: EXT. MARKT - DAG

Eric en Didier blijven bij een tent staan die luchtpistolen en paintball pistolen verkoopt staan, terwijl Eric één

pistool pakt, bekijkt en afrekent, propt Didier er snel één onder zijn jas.

SCENE 37: EXT. STRAAT - AVOND

Eric hangt met Didier op straat. Een groot reclame bord prijst een politicus aan "stem voor de toekomst van uw kinderen" staat er boven. Eric en Didier richten allebei hun pistool en schieten al lopend op het hoofd van de man.

Dan vallen hun ogen op oude kerstverlichting die nog boven de straat hangt. Ze proberen de oude kerstverlichting kapot te schieten en schieten op duiven die op een elektriciteitskabel zitten. Telkens als ze de kerstverlichting raken zien we het verfhulsel openklappen.

Eric zegt dat hij zo naar huis gaat.

Didier blijft echter door schieten.

Een vrouw opent haar raam en roept dat ze ergens anders rotzooi moeten schoppen, anders belt ze de politie.

Didier richt zijn pistool op haar.

ERIC

Laat je neuken, lelijke trut!

De vrouw sluit haar ramen, angstig dat ze wordt geraakt.

Eric en Didier moeten er enkel om lachen.

SCENE 38: EXT. PARKEERPLAATS KERK - AVOND

Eric loopt over straat. Hij draagt zijn pistool met een stuk touw achterop zijn rug gebonden.

Hij nadert de parkeergarage van de kerk.

Eric loopt de kerk in, in de ingang staat een Maria beeld, verschillende kaarsjes ervoor branden. Op de achtergrond horen we de mis.

Eric luistert bij de deur van de kerk. De pastoor preekt over de slechte tijden waarin Seraing zich bevindt, dat mensen zich staande moeten houden, dat het aankomt op het geloof en solidariteit.

Eric sluit de deur weer, loopt terug, blijft voor het Maria beeld staan. Haalt zijn pistool dat hij inmiddels vastgebonden heeft met een stuk touw op zijn rug te voorschijn. Richt het pistool op het Maria beeld en schiet, de verf druipt van het beeld af.

Loopt terug richting de straat, onderweg controleert hij uit verveling de klinken van de autodeuren, of ze opengaan.

Alleen een kleine Nissan Micra gaat open.

Hij stapt erin, kijkt wat er te halen valt, weinig, alleen hoestsnoepjes in een blik. Hij probeert er één, maar spuugt hem dan weer uit in het blik en stapt de auto uit, loopt verder de straat op.

Iemand toetert naar hem, het is Jean in zijn bus, Eric stapt in.

SCENE 39: INT. AUTOBUS - AVOND

Jean en Eric rijden door de straten van Seraing.
Eric houdt zijn pistool op zijn schoot.

Een heerlijk ongemakkelijke stilte, omdat ze niet weten wat ze tegen elkaar moeten zeggen.

JEAN

Hoe kom je aan dat pistool.

ERIC

Gekocht.

SCENE 40: INT. DÖNERZAAK - AVOND

Jean staat gebiologeerd te kijken hoe het vlees van de homp wordt afgesneden.

Eric zit op een kruk, starend naar de muur waar een kitscherig lichtgevend bewegend schilderij hangt, waarop een waterval is afgebeeld.

Jean overhandigt hem een döner. Ze nemen plaats aan een tafeltje en beginnen te eten.

SCENE 41: INT. HUIS - KAMER JEAN - OCHTEND

Jean ligt wakker in zijn bed. Hij staart naar het plafond. Dan draait hij zich op zijn zij en pakt hij zijn horloge van het nachtkastje. Hij ziet dat het half zes is.

Jean staat op, trekt een trainingsbroek aan en loopt naar de keuken.

SCENE 42: INT. HUIS - KEUKEN - OCHTEND

Jean zet koffie.

Hij zet zijn bak koffie voor hem op tafel en rolt een sigaret, steekt hem aan. Met een zakmes begint hij zijn nagels korter te snijden.

Eric komt de keuken binnen en gaat met zijn slaperige hoofd aan tafel zitten. Jean begroet hem met een hoofdknik. Eric reageert op dezelfde wijze.

Eric kijkt naar het hoopje nagels dat op tafel ligt.

Ze horen allebei het gehuil van een baby. Het geluid wordt harder en komt dichterbij. Marie, in een groot t-shirt, draagt Pascal op haar arm en gaat bij ze aan tafel zitten.

MARIE

Goedemorgen.

JEAN

Goedemorgen.

Eric kijkt naar Pascal. Als Pascal Eric ziet wordt hij wat rustiger en stopt zijn gehuil. Met grote verwonderde ogen kijkt hij naar zijn oom.

Jean staat op.

MARIE

Werk ze.

Eric ziet hoe zijn vader door de gang naar buiten gaat.

SCENE 43: EXT. PARKEERPLAATS INGANG COCKERILL - DAG

Jean wacht in zijn bus bij de ingang. Hij ziet hoe arbeiders toestromen en naar binnen gaan.

SCENE 44: EXT. STRAAT SERAING - DAG

Eric hangt met Didier en Marc (13) bij een garage waar verschillende brommers en onderdelen staan, ze zijn er eentje aan het opknappen.

Eric schroeft een nieuwe uitlaat vast terwijl Marc hem vasthoudt.

Ze proberen de brommer, hij start, Didier springt achterop en gaat op het achtervlak staan, ze rijden de straat in en crossen door Seraing.

SCENE 45: EXT. STRAAT AAN DE MAAS - DAG

Jean zet zijn bestelbus aan de kant van de weg, en zet de motor stil. Somber kijkt hij voor zich uit.

Totaal van de weg, de Maas en de bestelbus.

SCENE 46: EXT. STRATEN SERAING - ROSSE BUURT - DAG

Jean rijdt in zijn bus, naast hem en op de achterbank zitten een paar mannen van zijn leeftijd.

De bus rijdt onder een brug door en slaat rechtsaf de doodlopende straat in, de rosse buurt van Seraing. Allen kijken begerig naar de hoertjes achter de ramen en maken schunnige grappen en gebaren.

Aan het eind van de straat keert Jean de bus en herhaalt het tafereel zich in tegengestelde richting.

SCENE 47: INT. CAFE - DAG

Jean en zijn drie vrienden betreden het café, groeten de barvrouw en gaan aan de bar zitten. Ze roken en drinken, een van hun vertelt een grappig verhaal wat hem werkelijk een keer is overkomen. Eén of andere oude Pierre die vroeger fratsen uithaalde bij Cockerill.

SCENE 48: EXT/INT. BUSHALTE - DAG

Marie komt aangerend met haar kinderbuggy.

De buschauffeur opent opnieuw de deuren voor haar, onhandig probeert ze de buggy in de bus te krijgen. Een man schiet haar te hulp en tilt de voorkant van de buggy op.

Marie stapt de bus in, zet de buggy in en neemt plaats.

De bus rijdt weg.

SCENE 49: EXT. STRAAT LUIK - DAG

Marie loopt met de baby in de buggy naar een winkel toe, gaat naar binnen.

SCENE 50: INT. NAVELPIERCINGSHOP - DAG

Marie laat een navelpiercing zetten.

Ze bekijkt hem tevreden in de spiegel.

SCENE 51: EXT. BRUG - DAG

Eric rijdt nog steeds op de brommer, Didier achterop. Eric trapt met zijn voet tegen de zijspiegel van drie auto's. Bij de laatste auto zit een man achter het stuur. Woest opent deze man het portier van zijn auto.

MAN
(aggressief)
Teringlijders!

Eric en Didier kijken achterom, verrast dat iemand in de auto zit.

Op de auto staan grote stickers om het politieke orgaan La Centrale Générale des Syndicats Libéraux de Belgique (CGSLB) aan te prijzen.

Didier steekt zijn middelvinger naar de man op, ze scheuren de bocht om.

SCENE 52: EXT. PARKEERGARAGE - DAG

Eric rijdt de oprit van de garage op.

MARC

En?

DIDIER

Ja, super vet.

Marc pakt de brommer vast en wil er op gaan zitten.

Op dat moment komt de auto uit de voorgaande scène de oprit opgereden.

Eric en Didier schrikken, weten meteen wat er aan de hand is en zetten het op een lopen.

Marc weet niet wat er gebeurt, maar wanneer er twee mannen (40) uit de auto stappen, weet hij hoe laat het is. Hij laat de brommer vallen en begint achter Eric en Didier te rennen, die al half over de omringende muur geklommen zijn.

MAN

(schreeuwend)

Blijf staan klootzakken.

Eric en Didier springen over de muur. Eric ziet dat Marc, die kleiner is, moeite heeft om over de muur te komen, hij probeert hem te helpen, maar de mannen zijn hem echter te snel af.

Didier is inmiddels al verdwenen.

Marc wordt ruw van de muur getrokken.

Eric hoort het geschel, geschop en de jammer kreten van Marc aan de andere kant van de muur, even weet hij niet wat hij moet doen.

Dan springt één van de mannen op en drukt zijn hoofd over de muur, hij kijkt Eric recht in de ogen aan, vastberaden hem te pakken.

Op de achtergrond horen we nog steeds het gehuil van Marc, schreeuwend dat hij niets heeft gedaan.

De man schreeuwt dat hij zijn bek moet houden.

Het terrein achter de muur komt uit op twee spoorwegen, daarnaast een groen hek dat het terrein van de fabriek afbakent.

Eric zet het op een rennen. De man weet zich op de muur te tillen en springt erover heen, waarbij hij door de steile helling slecht terecht komt met zijn voet.

Plotseling klinkt er schel getoeter van een aankomende goederentrein.

Eric rent zo hard als hij kan naar de andere kant.

De trein zoekt naast hem voorbij en scheidt Eric en de man.

In de verte zien we Didier aan het eind van het hek staan. Hij werpt zich zelf op de grond en kruipt onder de poorten van hek door. Didier en Eric zijn hier zichtbaar meerdere keren geweest, ze kennen de weg als geen ander.

Eric rent naar het hek toe en probeert zich tevens onder het hek te rollen. Hij is wat groter als Didier en probeert zijn lichaam onder het hek te krijgen.

De trein is inmiddels voorbij gereden en de man komt dreigend op hem afgelopen.

Nog maar net weet Eric zich onder het hek te rollen, Eric achtervolgt Didier het fabrieksterrein op.

De man moet zijn achtervolging staken aangezien hij nooit onder het hek zou passen. Hij scheldt de jongens de huid vol.

SCENE 53: EXT. FABRIEKSTERREIN - DAG

Eric en Didier lopen over het terrein, op de achtergrond de immense fabriek.

Het lijkt haast een spookschip, langs verschillende pijpen komt rook en langs alle kanten klinken machinale geluiden, maar nergens is een arbeider te zien.

SCENE 54: INT. KAPSALON - DAG

Marie zit bij de kapper. Ze praat met haar vriendin Ciska die hier werkt, laat ook haar de navelpiercing zien. Ciska kijkt naar die van haar. Het is precies dezelfde.

De baby wordt door de aanwezige vrouwen bekeken, vastgepakt en koddig toegesproken en gaat van hand tot hand.

Een man komt de zaak binnengelopen met een doos, hij vraagt of iemand misschien DVD's wil kopen.

Niemand moet er echter iets van hebben, waardoor Ciska hem wegstuurt.

SCENE 55: INT. CAFE - DAG

Jean zit nog steeds in het café, nu half dronken.

Een paar krukken verder zitten een man en een vrouw somber voor zich uit te kijken over hun glas bier. Naast hun op de grond staan twee volle boodschappentassen van de Lidl.

Aan een tafeltje zitten vier ouderen mannen een kaartspel te spelen.

Op de achtergrond zijn mensen boxen en dj-materiaal naar binnen aan het dragen.

SCENE 56: EXT. KERMISTERREIN - AVOND

Eric loopt het kermisterrein op, er zijn hooguit vijf kramen. De botsauto's, een schiettent, de grijparmen tent, een soort loterij en een kast waar je zo hard mogelijk tegen een boksbal aan moet slaan.

Gebiologeerd blijft Eric kijken naar een man die bij de grijparmenkraam staat, hij probeert een horloge te pakken te krijgen maar het horloge ontglipt steeds aan de grijparm.

De camera blijft lang op Eric staan gevolgd door het beeld waar hij naar kijkt.

Eric loopt door, langs de verschillende kramen, koopt een muntje voor de botsauto's en gaat er in eentje zitten.

Hij rijdt een tijdje rond, knalt tegen de andere botsauto's op. Keert dan zijn stuur en knalt zijn auto herhaaldelijk tegen de zijkant van de baan aan.

SCENE 57: INT. CAFE - NACHT

We zien een gezin (vader, moeder, dochter) emotieloos achter hun tafeltje zitten, op de achtergrond horen we iemand zingen, meer vals dan zuiver, in een beeld het karaoke scherm.

Een man toont zijn zangkunsten op een Italiaans nummer. Aan het uiterlijk te zien van een groepje mensen zijn ze Italiaans. Ze zingen zacht mee, het ontroert hen.

Twee mannen zitten dronken aan tafel, ze houden een gesprek, doordat soms andere mensen offscreen aan het woord zijn, merk je dat er meerdere mensen aan deze tafel zitten.

De camera glijdt langs de personen, het zijn er een stuk of vijf (3 mannen - 65/55/56 en 2 vrouwen - 45/55) alle behoorlijk aangeschoten.

Wanneer de camera terug zwenkt zien we dat Jean naast de eerste twee mannen zat, de verhalen van zijn vrienden aanluisterend.

Cut to:

Jean is aan het dansen, geheel dronken met een vrouw die tevens het pad bijster is. Op de achtergrond wordt nog steeds karaoke gezongen.

Een Indonesische man komt binnengelopen en vraagt of iemand bloemen wil kopen. Jean wil er wel een paar kopen en pakt zijn portemonnee. De oudere vrouw en de man naast haar proberen Jean te overtuigen dat hij dit niet moet doen.

Jean is te dronken en koopt twintig rozen. De vrouw met wie hij aan het dansen was probeert hem echter tegen te houden, maar Jean moet er niets van weten.

Jean probeert zijn rozen aan vrouwen te slijten, zegt dat hij een mooie vrouw toch zeker wel een roos mag aanbieden. De barvrouw vind hem echter irritant en zegt dat hij op moet houden. Jean gaat gewoon door.

Cut to:

Jean buiten zittend voor het café, te dronken om op te staan.

Cut to:

Close van de vaas waar de rozen tussen wat ouderen bloemen insteken, rond de vaas liggen veel verdorde blaadjes.

Cut to:

Man die karaoke aan het zingen is.

SCENE 58: INT. HUIS - NACHT

Marie kookt, zet het eten op tafel, zwijgend eten Marie en Eric, televisie staat aan, een of andere cartoon.

SCENE 59: INT. AUTO - NACHT

Jean komt aangereden, parkeert zijn auto aan de overkant van de straat, zet de motor uit. Hij kijkt naar zijn huis, ziet het licht branden en de silhouetten van Eric en Marie.

Hij wil niet naar binnen gaan, heeft geen zin in de confrontatie met Marie en Eric. Hij laat zich achterover zakken, denkt na wat hij zal doen.

SCENE 60: INT. KAMER ERIC - NACHT

Eric ligt in zijn bed, kan niet slapen wegens de kou. Hij probeert de verwarming, slaat erop, maar het ding blijkt kapot te zijn.

Hij trekt een extra trui aan, gaat terug in zijn bed liggen, begint te sms-en.

Naast het bed een grote jampot met een zwemmende vis erin.

Op de achtergrond horen we het industriële geluid van de fabriek.

SCENE 61: INT. KAMER MARIE - NACHT

Marie bekijkt in de spiegel haar navelpiercing, draait met haar heupen zodat ze het van beide kanten kan zien, en frunnikt er zachtjes aan. Haar baby slaapt in een ledikant bij haar op de kamer.

Hier horen we tevens het geluid van de fabriek.

SCENE 62: INT. BESTELBUS - NACHT

Jean ligt met zijn stoel achterover geklapt in zijn bus te slapen.

SCENE 63: EXT. LIDL - DAG

Jean heeft boodschappen gedaan, laadt de spullen in het busje. Hij beweegt zijn been moeizaam en slingert deze los.

Jean plaatst zijn handen tegen de bus aan en spant zijn hamstrings aan. Hij trapt een paar keer in de lucht. Met een van pijn verwrongen gezicht gaat hij voorin zitten. Als beloning trekt hij een halve liter open en drinkt deze op zijn gemak op.

SCENE 64: BENZINESTATION - DAG

Marie staat te tanken, Eric zit in de auto, een oude Opel Vectra.

We zien de teller lopen.

Marie hangt de benzineslang terug, draait de benzinedop erop en loopt naar binnen.

Camera blijft achter.

SCENE 65: EXT. AUTO - DAG

Eric en Marie zitten in de auto, geen muziek, er wordt niets gezegd. Marie rijdt.

SCENE 66: INT. GEVANGENIS - DAG

Marie wordt onderzocht op verboden materiaal samen met Eric, tevens moet ze tot haar ergernis haar slapende kind uit de buggy halen zodat ze die ook kunnen onderzoeken, het kind wordt wakker en begint meteen te huilen.

SCENE 67: INT. GEVANGENIS ONTMOETINGSRUIMTE - DAG

Marie zit met Eric en haar vriend (Lucas, 24) aan een tafel in een ruimte waar meerdere gevangenen met andere mensen aan een tafel zitten. Lucas kust Marie en groet Eric.

Marie vraagt aan Eric of hij even naar buiten wil gaan. Eric staat op en loopt weg.

Marie houdt Lucas' hand vast.

MARIE

Je moet je geen zorgen maken.
Ik heb je gemist.

Ze kust hem. Dan beseft ze dat ze hem haar piercing wilde laten zien, doet ze, Lucas vindt hem mooi.

SCENE 68: EXT. INGANG GEVANGENIS - DAG

Eric staat buiten, verveling.

Hij merkt dat twee camera's boven de deur zijn kant op draaien, hij kijkt de camera's aan. Loopt dan naar de andere kant, de camera's volgen hem.

Eric gaat nu tegen de deur staan, in de dode hoek van de camera's. We zien de camera's zoeken.

SCENE 69: INT. AUTO - DAG

Marie en Eric zitten in de auto. Marie stopt de auto voor de school.

Eric pakt zijn tas en stapt de auto uit. Marie blijft kijken en ziet hoe Eric het schoolgebouw inloopt. Marie rijdt weg.

SCENE 70: EXT. SCHOOLPLEIN - DAG

Eric is met een paar jongens aan het voetballen op de buitenplaats van de school. Eric geeft een voorzet, er wordt gescoord, ze juigen.

Eric loopt naar de kant en gaat op een muurtje zitten bij andere kinderen, hij rookt een sigaret. Het spel gaat gewoon door.

SCENE 71: INT. SCHOOL WERKLOKAAL - DAG

Eric is met zijn klasgenoten bezig een zuiger in een auto te plaatsen, de leraar (42) assisteert. Een van de jongens herkennen we van het door Eric gejatte identiteitsbewijs. De bel gaat, iedereen legt zijn spullen weg, de leraar vraagt Eric te blijven. Hij bergt zijn spullen op in zijn tas, de leerlingen lopen het lokaal uit.

De leraar zet een stoel weg.

LERAAR
Kom even zitten.

De leraar gaat tegenover Eric zitten.

LERAAR

Ik heb van mevrouw Meursault vernomen dat je de afgelopen vier dagen afwezig bent geweest.

Eric voelt zich in een hoek gedreven.

ERIC

Ik was ziek.

De leraar kijkt hem ernstig aan, een pijnlijke stilte valt.

LERAAR

Alweer?
Hoe gaat het thuis?

Eric haalt zijn schouders op.

ERIC

Oke.

LERAAR

Ben je vandaag langs Lucas gegaan?

Eric reageert niet.

LERAAR

Je weet dat je me kan vertrouwen,
als er iets is...

Op dat moment komt er uit de gang lawaai, we horen op de achtergrond een hysterische moeder de school binnen rennen omdat haar dochter nog niet thuis is, een lerares ontfermt zich over haar. De leraar loopt naar de gang om te kijken wat er aan de hand is.

-camera blijft op Eric.

We horen een lerares de vrouw proberen te bedaren, Erics leraar probeert haar te helpen.

De leraar komt terug het klaslokaal ingelopen.

LERAAR

Goed, pak je spullen en laat het niet meer gebeuren, want het geduld begint hier op te raken... begrepen!

De leraar kijkt hem indringend aan, wendt dan zijn blik weer op de gang.

Eric pakt zijn spullen, zijn ogen vallen op de tas van de leraar, die niet meer op hem let.

Hij ziet een bos sleutels erin liggen, pakt ze en buigt er snel een om op het bureau. Terwijl hij dit doet blijft hij de leraar aankijken die bij de deur opening staat zijn blik houdend op de bezorgde moeder. Eric legt de bos sleutels terug.

Eric loopt het lokaal uit.

SCENE 72: INT. BINNENPLAATS SCHOOL - DAG

Eric loopt door de gigantische binnenplaats van de school, zijn voetstappen echoën door de ruimte.

SCENE 73: EXT. STRATEN SERAING - DAG

Eric op zijn crossfiets, gedachteloos fietsend door de straten van Seraing.

SCENE xx: EXT. ARBEIDSBUREAU - DAG

Jean zit voor het bureau van een vrouw (43) die hem aan het inschrijven is als werkzoekende.

Het pand ziet er wat kalig uit, drie computers staan op een rij met twee kinderen (13) er achter. Ze zijn aan het msn-en hebben er klaarblijkelijk lol in. (spelletjes spelend?)

Daarnaast drie stoelen met drie personen (48, 40, 36) wachtend op hun buurt.

Aan de muur een poster van een zeer opgewekte jongenman die zijn duim omhoog houdt in overall met achter hem zijn collega's die tevens de camera toelachen. Eronder prijken de letters Arcelor.

VROUW

Wat zijn uw specificaties?

JEAN

Achttien jaar in de fabrieken van Charleroi en zes jaar in die van Seraing en nooit op vakantie geweest of iets... en dan dit.

De vrouw vult het in op een papier. Laat geen enkele medelijden blijken.

JEAN

Denkt u dat u iets voor me heeft?

De vrouw schuift het papier naar hem toe. En maakt van haar eigen papieren een stapel die ze in een map doet.

Je ziet dat het werk voor haar routine is.

VROUW

Op het moment hebben we niets liggen.
Als u hier wilt tekenen.
Zodra we iets binnenkrijgen nemen we contact met u op.
Maar u kunt op alle werkdagen van 8 tot 5 de openstaande vacatures controleren op één van de computers.

De vrouw knikt met haar hoofd naar de drie computers, waar de twee kinderen zitten.

Jean kijkt naar de drie computers, iets waar hij nog nooit achter heeft gezeten.

VROUW

U kunt zich ook inschrijven voor een pc opfris cursus, die wordt woensdagavond gegeven. Het formulier hangt daar...

De vrouw wijst op een bord met meerdere flyers.

VROUW (CONT'D)

Als ik u was, zou ik zo snel mogelijk uw uitkering in orde maken.

Jean wilt nog iets zeggen, maar de vrouw staat al reeds op en steekt haar hand naar hem uit.

Jean schudt haar de hand, niet wetend wat hij met deze situatie aanmoet.
Hij verlaat het gebouw en steekt de straat over.

Een van de andere mannen neemt zijn plaats in.

SCENE 71: INT. CAFE - DAG

Jean drinkt aan de bar een biertje, hij is de enige klant. De barvrouw heeft een nieuwe mobiel en probeert de juiste ringtone in te stellen, wat irritante geluiden oplevert.

SCENE 74: EXT. SCHIETVERENIGING BIJ FABRIEK - DAG

Eric slentert over straat en hoort doffe gedempte schoten. Op de stenen muur is een advertentie geplakt, dat iemand zijn pistool te koop aanbiedt. Eric kijkt naar het plaatje van het pistool op de advertentie en loopt dan door.

SCENE 75: INT. CAFE - DAG

Jean drinkt aan de bar een biertje, hij is de enige klant. De barvrouw heeft een nieuwe mobiel en probeert de juiste ringtone in te stellen, wat irritante geluiden oplevert.

SCENE xx: EXT. PARKEERPLAATS - DAG

Eric dwaalt rond en probeert terloops of een auto opengaat. Hij heeft geluk bij een nieuwe Audi, hij stapt in, checkt snel het dashboardkastje en haalt er tot zijn eigen verbazing een pistool uit. Hij stopt het pistool in zijn binnenzak en stapt snel de auto uit.

SCENE 76: EXT. STRAAT - DAG

Eric loopt versneld over het trottoirs op een brug, onder hem verschillende spoorrails die lopen naar het industrieterrein, een goederentrein rijdt voorbij. Naast hem een denderende vrachtwagen.

Eric loopt door het onkruid in de berm van de brug af, richting het industrieterrein.

SCENE xx: EXT. INDUSTRIETERREIN - DAG

Eric loopt versneld naar het huisje, achterom kijkend of er niemand is.

Eenmaal in het huisje, haalt hij het pistool uit zijn zak. Hij kijkt ernaar, neemt het in zijn hand en richt het voor zich uit.

Eric kijkt waar hij het pistool kan verstoppen, hij legt het pistool onder het matras. Verlaat het huisje en loopt het terrein af.

SCENE 77: EXT. DOCUMENTAIRMATERIAAL - DAG / AVOND

-We zien goederenwagons langzaam door het beeld heen rijden. (8mm)

-Een kar met steenkool wordt omhooggetakeld de fabriek in. (8mm)

-een totaal shot van mensen, overals, witte helmen op, op het industrieterrein (8mm). Vanwege de korrel in het beeld en de afstand lijkt het geel haast buitenaards. Denk aan het begin shot van *Lessons of Darkness* van Herzog of aan *Bela Bela* van Marjoleine Boonstra waarin ze met 8mm de mensen als schimmen portretteert.

-De rokende schoorsteen van de fabriek (8mm)

-Een paar jongens spelen voetbal op een kaal liggend veldje, op de achtergrond de immense fabriek. Op de voorgrond hangjongeren kleumend op een bankje, mist.

-Een familie is bezig hun spullen uit het huis in een autobus in te laden. Op het dak van de autobus is een tafel vastgebonden met touw.

-Straat met leegstaande huizen waar borden als "a louer" en "a vendre" op staat geschreven. Een vrouw met boodschappengewagentje loopt op de stoep door het beeld.

-Lege straten van Seraing tonen de grilligheid en armoede die hier heerst.

- de immense blauwe vlam die de fabriek de nacht inspuugt (8mm).
- reclame van wapens uit de Herstal fabriek even verderop bij Luik.

SCENE 78: INT. AUTO - STRATEN SERAING - NACHT

Marie zit met drie jongens en een meisje in een auto. Ze zijn op weg naar hoog Seraing, waar het bos is. Er wordt een fles drank doorgegeven, bier gedronken en sigaretten gerookt, ze maken lol.

Uit de radio klinkt krakerige house muziek, alsof het van een oud bandje wordt afgespeeld.

De bestuurder irriteert zich aan een oudere man die voor hun rijdt en maar niet sneller wil gaan.

Hij toetert, en scheurt er gevaarlijk voorbij.

SCENE 79: EXT. BOS - NACHT

Marie loopt met haar vrienden een oude caravan in, ze steken een gaslamp aan die er staat en zetten hun blikken bier op tafel, ze komen hier vaker.

Tevens sluit iemand kleine boxjes aan op een walkman en voorziet de ruimte van schelle muziek.

Een jongen buiten gooit terpentine op een gedeelte waar voorheen een kampvuur moet hebben gebrand, takken worden erbij gelegd.

Binnen zet een jongen een plasticzak met spuitbussen op tafel. Met een schroevendraaijer port hij een gat onderaan de spuitbus. Snel houdt hij het gat op zijn mond, hij inhaleert. Laat de drijfgassen op hem inwerken, zet zijn duim op het gat en geeft de spuitbus door aan het meisje achter hem die tevens inhaleert.

De drug werkt snel op hun in, als een versneld percentage alcohol in het bloed, beiden beginnen te kussen en te

lachen. De jongen van buiten komt nu ook binnen gelopen en begint zijn eigen bus voor te bereiden.

SCENE 80: EXT. BOS - NACHT

Marie loopt met een van de jongens verder het bos in, hand in hand, ze loopt voorop.

Ze stopt, trekt haar jas uit, legt deze op de grond en doet haar broek naar beneden.

Ze knoopt de broek van de jongen los, gaat op de grond liggen, waardoor hij volgt.

De jongen wil Marie kussen, maar ze wendt haar lippen van hem af.

Beiden beginnen te vrijen met weinig emotie.

De jongen komt binnen dertig seconden klaar, hij staat op. Marie veegt haar vagina schoon met het uiteinde van haar mouw, die ze vervolgens weer afveegt aan de schors van een boom.

Ze staat op, trekt haar broek omhoog en pakt haar jas. Samen met de jongen loopt ze terug naar het licht van de camper.

-close van het sperma tegen de boom.

-totaal van Marie en de jongen die het terrein van de camper oplopen.

SCENE 81: INT. HUIS - NACHT

Eric komt binnen. In de woonkamer ligt Jean op de bank te slapen, televisie staat hard aan; bellijn-webcam-seks-commercials.

In de kinderwagen ligt de baby te slapen. Eric pakt de afstandsbediening van de grond, zet het geluid van de televisie uit, laat Jean liggen, haalt de baby uit de kinderwagen en loopt zijn slaapkamer in.

Eric legt de baby in zijn bed, trekt zijn broek en trui uit en gaat naast hem in bed liggen. De baby kijkt hem met grote ogen aan.

SCENE XX: EXT. ARBEIDSBUREAU - DAG

Jean vraagt of er al iets is, niks. Hij gaat achter één van de computers zitten, klikt wat met de muis, begrijpt het niet en heeft er geen zin in, staat op en loopt weg.

SCENE 82: INT. AUTO - DAG

Jean rijdt in zijn bestelbus langs de Maas, stopt zijn auto voor de ingang van de fabriek.

Een bewaker zit in zijn hokje voor de bediening van de slagboom voor mensen die in en uit gaan.

Jean rijdt weer verder.

SCENE 83: EXT. SPOORRAILS - DAG

Jean parkeert zijn auto, stapt uit, loopt het spoor op, richting de fabriek. Hij loopt de fabriek in.

SCENE 84: INT. FABRIEK - DAG

Jean loopt door de gang van de fabriek, onderweg komt hij iemand tegen, ze begroeten elkaar, de man kijkt hem een beetje vreemd na. In zijn blik valt te lezen; wat doet Jean hier.

Hij loopt verder naar binnen, kijkt om zich heen, niemand. Loopt een gang in en komt uit in de kleedkamers.

Jean kijkt naar zijn eigen kluisje dat nog steeds open staat en leeg is. Jean gaat op de houten banken zitten, terneergeslagen. Hij kijkt naar zijn handen, pulkt het vuil ertussen uit. Dan beseft hij hoe vuil zijn handen eigenlijk zijn en ziet een vlek op zijn arm.

Jean trekt zijn trui uit, zijn schoenen en zijn broek en loopt in zijn nakie naar de douches. Hij zet een douche aan, gaat eronder staan, begint te douchen.

Op dat moment komen er een andere man de kleedkamer ingelopen, camera blijft op Jean, we horen hem uitkleden.

De man stapt de doucheruimte binnen, hij zit onder de stof. Kijkt Jean even na, die hem geen aandacht schenkt.

De man begint zijn gezicht te wassen met zeep.

Hij wil zijn rug doen, vraagt aan Jean of hij hem kan helpen. Jean pakt de zeep aan, en begint zijn rug te wassen.

De man bedankt hem, Jean loopt terug naar de kleedkamer.

SCENE 85: INT. FABRIEKSHAL - DAG

Jean loopt door de hal, zijn haren nog half nat van het douchen. Hij stapt de kantine binnen, bestelt, betaalt en gaat aan één van de tafels zitten.

De kantine is haast leeg, slechts aan één tafel zitten drie arbeiders in overalls.

Op de achtergrond horen we de fabriekssirene afgaan.

De mannen staan op, zetten hun dienblad weg en lopen de kantine uit.

Jean blijft achter, eet door.

Twee mannen (in pak) komen echter binnen, ze bestellen eten, Jean herkent ze. Staat op en wil de kantine uit lopen.

De man herkent hem ook.

MAN

Jean?

Jean reageert niet loopt snel door, maar wordt door de twee mannen ingehaald. Een houdt Jean vast bij zijn schouder.

MAN

Jean!

Jean blijft staan en kijkt hem aan. Jean loopt weg, de twee mannen kijken hem even na.

SCENE 86: INT. CAFE - DAG / REGEN

Marie en Ciska zitten in het café met vier andere jongens. Ze spelen tafelfoetbal, twee jongens hangen op een tafel ernaast en zijn in gesprek.

JONGEN

Hoe is het met Lucas?

MARIE

Goed.

Ze voelt een blik van Ciska, die ze niet beantwoordt.

SCENE 87: EXT. STRAAT / CAFÉ - DAG / REGEN

Jean loopt onder de voetgangers brug, de trap op, de straat overstekend richting het café. Eenmaal aangekomen ziet hij van buiten dat Marie er is, hij draait zich om en loopt terug.

SCENE 88: EXT./INT. HUIS - DAG / REGEN

Jean opent de voordeur van het huis, gaat naar binnen, loopt naar de keuken, pakt een blik bier uit de koelkast en gaat aan tafel zitten.

Voor hem liggen wat reclamefolders, hij schuift ze naar hem toe, de bovenste heeft een bon die korting geeft op het nieuw geopende solarium in Seraing. De reclame toont een zonnebank met twee palmbomen ernaast.

SCENE 89: EXT. SUPERMARKT - DAG / REGEN

Eric fietst de parkeerplaats bij de supermarkt op, hij gaat onder het afdak staan om te schuilen.

Aan de zijkant van de supermarkt staat een vrachtwagen die spullen aflost in het magazijn van de supermarkt. Een man loopt met ijzeren paletkar het magazijn in. Hij merkt hierbij niet op dat hij spullen verliest.

Eric twijfelt, fietst ernaar toe, ziet niemand, stopt wat gevallen spullen snel in de holte van zijn jas en fietst weg door de regen.

SCENE 90: EXT./INT. LEEGSTAAND HUIS - DAG - REGEN

Eric parkeert zijn fiets tegen de muur, kijkt of er niemand in de buurt is en klimt over het muurtje. Hij komt terecht in een vervallen en overwoekerde achtertuin.

Hij loopt het huis in, woonkamer, keuken, trap op.

Eric gaat in de hal op zijn knieën zitten en haalt de spullen één voor één uit de tas, waarbij hij kijkt wat het is.

Het zijn cosmetica spullen en medicijnen, een tube voor blauwe wonden en kneuzingen, twee potjes dagcrème, whitening tandpasta en een doosje haarverf.

Eric pakt de dagcrème en smeert wat op zijn gezicht, pakt dan de tandpasta, loopt naar de badkamer, smeert wat spul op zijn vinger en wrijft het over zijn tanden, hij bekijkt zijn tanden met het spul goed in de spiegel, kijkend of het al werkt.

Hij stopt de tandpasta en de haarverf in zijn zak, loopt terug, spuugt op de grond, schroeft de tube zalf open, ruikt eraan, gaat erop staan en spuit het leeg.

Hij loopt een andere kamer in, kijkt door het raam naar buiten, het regent nog steeds, haalt dan het rolluik naar beneden, gaat op de grond liggen en krult zich in foetus houding op. Hij plaatst zijn duim in zijn mond en valt al duimend in slaap.

SCENE 91: EXT./INT. SOLARIUM - DAG

Jean gaat het solarium binnen, betaalt, gaat onwennig het hokje in, kijkt waar het muntje in moet, ziet dat de lampen aanfloepen, kleedt zich snel uit en gaat eronder liggen.

SCENE 92: INT. KAPSALON - DAG

Het is na sluitingstijd. Marie en Ciska zijn de enige die in de winkel zijn. Ze liggen allebei achterover in hun stoel, lijken te slapen. Ze hebben hun haar vol met aluminiumfolie en verf. De baby slaapt in de buggy.

SCENE 93: INT. SOLARIUM - SCHEMER AVOND/SCHEMER

Jean ligt in de zonnebank te slapen. Een medewerkster klopt op de deur en roept 'monsieur'.

Ze loopt terug naar de uitgang waar haar vriend op haar wacht, ze legt het uit, haar vriend loopt naar de deur, klopt aan, ze maakt de deur open, hij klopt op de cabine, kijkt, ziet hem slapen, maakt hem wakker.

Jean wordt wakker, hij is helemaal naakt, hij zegt dat ze allang dicht zijn, dat het in ieder geval niet de bedoeling is er te slapen, dat ze geen hotel zijn.

SCENE 94: INT. HUIS FAMILIE - NACHT

Marie voert de baby een potje olvarit en eet ondertussen zelf pasta.

Eric eet, kijkt naar tv. Dan moet de baby ineens boeren waardoor een flinke klodder olvarit op Marie belandt. Eric lacht, vindt dit grappig. Marie niet, geeft hem de middelvinger en scheldt hem uit.

Jean komt binnen, pakt een bord, schept zich op, ploft in zijn zetel en gaat eten.

Eric pakt de afstandsbediening en zapt naar het volgende kanaal.

SCENE 95: EXT. VOOR HET HUIS - OCHTEND

Erg vroeg. Jean legt een weekendtas in de bus, start de bus en rijdt weg.

SCENE 96: INT. KAMER ERIC - HUIS FAMILIE - DAG

Marie rijdt de buggy Eric's kamer in. Eric ligt in bed.

MARIE

Kun je op hem passen, tot twee uur?

ERIC

Waarom?

MARIE

Ik ga naar Lucas.

ERIC

20 euro.

MARIE

15 euro.

ERIC

Ok.

Marie loopt de kamer uit. Pakt vijftien euro uit haar portomenee, camera blijft op Eric.
Ze loopt terug de kamer in en overhandigt Eric het geld, ze loopt de kamer weer uit.

Eric werpt een blik op de buggy, kruipt terug onder de dekens met het geld en slaapt verder.

SCENE 97: EXT. HUIS LERAAR - DAG

Marie loopt over straat, stopt bij een operuimd net huis en belt aan. Voor het huis staat de oude Opel Vectra waarmee ze eerder naar de gevangenis zijn gereden.

De leraar van Eric doet open, hij heeft de auto sleutels in zijn hand. Marie pakt de sleutels aan.

LERAAR

Breng je hem wel voor drie uur terug.
En vergeet niet te tanken.

MARIE

Tuurlijk.

Marie loopt naar de auto, opent de deur.

LERAAR

Waar is Eric?

Marie slaat de autodeur dicht. Start de auto, zwaait naar de leraar en rijdt weg.

SCENE 98: INT. PRIVE KAMER GEVANGENIS - DAG

Een klinische kamer in de gevangenis met een bed.
-beelden van de kamer.

Marie en Lucas gaan naar binnen. De bewaker sluit de deur achter hun dicht.

Marie gaat op bed zitten. Lucas gaat tegenover haar staan, legt zijn hand op haar borst en begint deze te strelen. Hij begint haar te zoenen, laat zijn hand zakken naar haar rok en glijdt naar binnen.

Marie probeert zich te verzetten en haalt zijn hand weg.

LUCAS

Wat doe je?

Marie weet niet te reageren.

LUCAS

Nou?

MARIE

Ik wil niet...

Niet hier.

Lucas weet niet wat ze bedoelt. Draait zich gefrustreerd om.

Dan loopt hij weer naar haar toe, kijkt haar aan en begint haar weer te kussen, Marie kust hem terug. Hij streelt haar borst, maakt zijn broek los en trekt haar rok omhoog. Spreidt haar benen en trekt haar naar zich toe.

Dan stribbelt Marie weer tegen, duwt hem van haar af kijkt hem aan en slaat hem in zijn gezicht. Lucas slaat haar terug.

Even kijken ze elkaar aan.

LUCAS

Sorry.

Lucas doet zijn broek weer terug op en gaat naast haar op het bed zitten.

Marie legt haar hoofd op zijn benen. Lucas begint haar haren en gezicht te strelen.

-Op de achtergrond horen we doffe gevangenisgeluiden, metalen deuren die af en toe dicht gaan, bedompte stemmen.

SCENE 99: INT. SLAAPKAMER - DAG

Eric ligt in bed, naast hem de slapende baby.

Een hard bonzend geluid is van buiten te horen. Eric kan er niet door slapen en kijkt wat het is. In hun straat zijn ze de weg aan het repareren.

Dan begint de baby ook te huilen.

SCENE 100: EXT. KADE LANGS MAAS - DAG

Eric rijdt op de brommer. Hij heeft de baby onder zijn jas tegen zijn buik aan gestopt. Op zijn rug draagt hij een rugzak.

SCENE 101: EXT. FABRIEKSTERREIN - DAG

Eric parkeert de brommer, daalt de heuvel af naar het industrie-terrein met de baby en gaat naar het bouwvallige huisje.

Hij gaat naar binnen, waar twee kaarsen op de grond staan, wat lege blikjes en een matras. Hij legt de baby op de matras, haalt uit de rugtas een wollen deken en gaat er

zelf naast liggen. Hij valt in slaap. We zien de condens van zijn adem.

SCENE 102: INT. BESTELBUS - DAG

Jean zit in zijn bestelbus, staand in de file.

Door het lange wachten is hij half in slaap gevallen. De automobilist achter hem toetert hem echter wakker.

Jean rijdt zijn bus een stukje naar voren, pakt een fles water van de passagierstoel en begint te drinken.

Daarna pakt hij een sigaret, duwt de sigarettenaansteker in en wacht tot hij heet genoeg is. Steekt zijn sigaret aan en merkt dat hij tevens zijn handen met het ding kan verwarmen. Beweegt de sigarettenaansteker boven zijn handen.

SCENE 103: INT. KLINISCHE RUIMTE GEVANGENIS - DAG

Marie ligt samen naast Lucas op het bed, ze slapen allebei. De bewaker opent de deur, waardoor ze wakker worden.

Marie neemt afscheid van Lucas.

SCENE 104: INT/EXT. MAAS - NACHT

Jean rijdt zijn bus van de weg af en rijdt een verlaten terrein op. Hij bevindt zich in een natuurlijke omgeving, geen licht of woning ergens te bekennen.

Jean parkeert zijn auto. Stapt uit en loopt naar de achterkant waar hij een gastelletje uithaalt.

SCENE 105: EXT. MAAS - NACHT

Jean zit kleumend op een oud tuinstoeltje achter het brandende gastelletje waar een pan op staat met soep. Hij breekt een stuk stokbrood af en begint te eten.

SCENE 106: INT/EXT. MAAS - NACHT

Jean ligt van de kou te rillen op de achterbank.

Hij slaat de dekens van hem af en loopt op zijn blote voeten naar buiten om te plassen.

Dan loopt hij plots weer terug naar de auto, pakt de plastic fles, gooit er het restwater uit en begint in de fles te urineren.

Jean loopt terug de bus in, legt de fles onder de deken bij zijn buik en probeert verder te slapen.

SCENE 107: INT. HUISKAMER - DAG

Het is laat in de ochtend. Eric strompelt slaapdronken in ondergoed de woonkamer in. Hij ziet de leraar op de bank zitten, tegenover zijn zus Marie, die de baby schaamteloos en uitdagend de borst geeft.

LERAAR

Kleed je eerst maar aan, ik ben hier om te helpen, niet om je te straffen.

Eric kijkt ze alleen maar aan, loopt dan terug naar zijn kamer, trekt kleren en schoenen aan, hoort de leraar en Marie over de thuissituatie praten.

Eric opent zacht de voordeur, pakt zijn brommer, duwt hem een eind de stoep op, start hem dan pas en rijdt weg.

SCENE 108: EXT. WEG LANGS MAAS RICHTING HUY - DAG

Eric scheurt op maximale snelheid.

SCENE 109: EXT. SLUIS BIJ FLEMALLE - DAG

Point of view van Eric hoe een vrachtschip vol met steenkool zich centimeter voor centimeter door de sluis manoeuvreert.

Eric mikt zijn smeulende sigaret op de lading kool in het ruim. De sigaret lijkt er in te gaan vallen maar halverwege neemt een windvlaag de peuk mee en landt het in het water.

SCENE 110: INT. SNACKBAR KIWI - DAG

Marie zit met vriendin Ciska en baby aan een tafeltje op de eerste verdieping. Ze zijn de enige klanten. Ze eten allebei een enorm stokbrood dat volgestopt is met merguez worstjes, saus en sla. Ze drinken er cola bij.

MARIE

Nog twee maanden dan komt hij vrij.

CISKA

Ben je blij?

Marie kijkt haar verontwaardigd aan.

MARIE

Wat is dat voor kutvraag.
Tuurlijk ben ik blij ja.

....

Marie kijkt haar vriendin indringend aan.

MARIE

Je houdt je bek.

SCENE 111: INT. BADKAMER HUIS FAMILIE - NACHT

Eric in onbloom bovenlijf voorovergebogen onder de kraan van de wasbak, hij maakt zijn haar nat. Hij pakt de tube haarverf en smeert dit in zijn natte haar, terwijl hij de gebruiksaanwijzing op de zijkant van het doosje leest.

SCENE 112: EXT. BUSHALTE VOOR POSTKANTOOR - DAG

Eric heeft nu bruin haar. Hij ziet bus 27 aan komen rijden, stapt in.

SCENE 113: INT. BUS 27 RICHTING BONCELLES - DAG

Vluchtig toont Eric de buskaart aan de chauffeur, die er amper een blik opwerpt. Eric loopt naar achteren en gaat zitten.

Hij ziet dat hoe hoger ze de heuvel oprijden, des te beter de buurt wordt, huizen worden bungalow's, de straten zijn schoon, de vuilnis is opgehaald.

SCENE 114: INT. BUS 27 EINDHALTE BONCELLES - DAG

De bus stopt. De chauffeur staat op en wil de bus uitstappen als hij ziet dat Eric er nog in zit.

CHAUFFEUR

Dit is de eindhalte.

Eric kijkt om zich heen en stapt dan uit.

SCENE 115: EXT. BONCELLES - DAG

Eric dwaalt rond. Hij ziet een alimentation shop, loopt er naar toe en gaat naarbinnen.

SCENE 116: INT. ALIMENTATION - DAG

Eric knikt naar de verkoper. Hij pakt een blikje energy drink uit de koelkast en rekent deze af.

SCENE 117: EXT. PAD BIJ RIVIER OURTHE - DAG

Eric drinkt zijn blikje leeg en keilt deze in de rivier.

Hij slentert verder, pakt een stok, slaat ermee op het water en gooit deze vervolgens ook in het water.

SCENE 118: EXT. BUS 27 EINDHALTE BONCELLES - SCHEMER

Eric stapt de gereedstaande bus in, toont zijn buskaart aan de chauffeur en gaat weer achterin zitten.

SCENE 119: EXT. STRAAT SERAING - SCHEMER

Eric loopt door zijn straat. Wanneer hij zijn leraar bij hem thuis aan de deur ziet praten met Marie, verstilt hij, draait zich snel om en loopt weg.

SCENE 120: EXT. TANKSTATION IN VLAANDEREN - SCHEMER

Jean ligt half in zijn busje te slapen, met zijn hoofd leunt hij tegen het raampje aan. Bij zijn mond is het glas door de condens beslagen.

Zijn busje staat op een parkeerplaats met wat vrachtwagens, wintersportgangers en een paar campers. Er staan wat houten recreatietafels, waar nu niemand aan zit. De groene berm doet dienst als urinoir, half vergane slierten wcpapier hangen in de struiken.

Naast Jean zit een gezin (man, vrouw, dochtertje en zoontje) in een verlichte camper aan de tafel te eten. Het ziet er te knus uit. Jean heeft meteen een hekel aan het gezin.

Zijn blik kruist met die van het zoontje in de camper. Ze kijken elkaar even aan. Dan steekt het jochie zijn tong uit naar Jean. Jean reageert niet en kijkt de andere kant op, heeft geen zin om in het spel mee te gaan.

SCENE 121: EXT./INT. TANKSTATION - SCHEMER

Jean stapt snel de winkel/restauratie van het tankstation in. Hij loopt richting het toiletgedeelte. Hij gaat bij een wasbak staan, trekt zijn jas en trui uit. Hij wast zich snel. Er komt een man achter in de zaal uit een wchokje die even vluchtig naar Jean kijkt en dan zijn handen wast.

Rillend van de kou wast Jean zich ook onder zijn broekriem. Vervolgens gooit hij wat water in zijn gezicht en kijkt hij in de spiegel kort naar zijn verreide en vermoeide gezicht.

SCENE 122: INT. WINKEL TANKSTATION - SCHEMER

Jean gooit twee 50 cent munten in een koffieautomaat en drukt op het icoontje van de dubbele espresso. Hij ziet een bekertje tevoorschijn floepen en gevuld worden.

Hij pakt het bekertje en loopt naar de verwarming in de hoek van de hal. Hij gaat dicht tegen de verwarming aanstaan en blaast in zijn koffie. Jean kijkt om zich heen.

Hij ziet de man van de knusse camper bij de kassa afrekenen, zich omdraaien en even kort naar hem kijken. Jean meent mededogen in de blik te zien, iets waar hij niet op zit te wachten.

SCENE 123: INT. BUSJE JEAN - NACHT

Jean kijkt vanuit zijn busje naar een rijtjeshuis waar licht brandt achter de gordijnen. We zien aan de nummerborden en de opgeruimdheid dat we in Nederland zijn. (Het is een buitenwijk van Rotterdam.)

Jean ziet het licht in de gang aangaan. Als hij een vrouw naar buiten ziet komen met een vuilniszak, stapt hij snel uit.

JEAN

Claire!

CLAIRE (42 tenger, donker haar) ziet Jean staan, zet de vuilnis bij een paar andere zakken en loopt naar hem toe.

CLAIRE

Wat doe je hier Jean?

Jean haalt zijn schouders op.

Claire kijkt achterom, naar haar huis, of ze gezien wordt. Is niet het geval.

JEAN

Het is koud.

Kom even naast me zitten.

Claire schudt haar hoofd.

SCENE 124: INT. BUSJE JEAN - NACHT

Jean en Claire zitten voorin. Het busje staat wat verderop in de straat waar Claire woont.

We vallen middenin een stilte die redelijk lang duurt. Langzaam laat Jean zijn hoofd zakken, in de schoot van Claire, die er geen raad mee weet.

Zo ligt Jean als een klein kind in haar schoot geborgen.

Uiteindelijk pakt Claire zijn hoofd vast en streelt ze langzaam zijn haar.

SCENE 125: EXT. STRAAT SERAING - DAG

Eric loopt langs de garage waar hij een paar bekenden ziet. Een van de jongens duwt een brommer de garage uit.

JONGEN

Moet je Eric zien!

De jongens, kijken Eric's kant op en lachen hem uit om zijn haar.

MARC

Homo.

Eric loopt door, reageert er niet op.

SCENE 126: INT. WOONKAMER - HUIS FAMILIE - NACHT

Eric zit met een muts op te eten. Ze eten spaghetti met ham en kaas. Marie prakt met een vork wat spaghetti tot moes en voert dit de baby.

Ze kijken naar MTV, naar Room Raiders, het is nagesynchroniseerd. Marie wil wat tegen Eric zeggen maar slikt haar woorden in.

SCENE 127: EXT. STRATEN SERAING - NACHT

Eric rijdt op zijn brommer.

SCENE 128: INT. WOONKAMER - HUIS FAMILIE - NACHT

Eric komt het huis binnen. Marie komt haar kamer uit.

MARIE

Kun jij morgen op Pascal passen?

ERIC

Oke.

Marie is verbaasd over Eric's snelle antwoord en dat hij er geen geld voor vraagt. Ze glimlacht naar hem.

MARIE

Gaat het goed?
Maak je je zorgen?

ERIC

Nee, jij?

Marie schudt haar hoofd.

SCENE 129: INT. KAMER ERIC - HUIS FAMILIE - NACHT

Met zijn kleren aan ligt Eric op bed, hij rookt een sigaret in het donker.

SCENE 130: EXT. ZEE - ZEELAND BORSSELE - NACHT

Jean staat op het brede strand, het waait hard, de woeste zee schuimt voor hem. Achter hem de kerncentrale van Borssele. Hij heeft ver gereden, maar ook hier wordt hij omringd door industrie.

Jean doet een paar stappen naar de branding toe.

Hij staat met zijn schoenen in het water, maar het deert hem niet, hij heeft het niet eens door.

SCENE 131: EXT. INDUSTRIETERREIN - NACHT

Eric loopt naar het huisje, naar zijn geheime hangout.

Hij klimt de trap op en gaat naar binnen.

Met lucifers steekt hij een paar kaarsen aan. Zijn gezicht wordt hierdoor flakkerend opgelicht.

Eric laat zich op de matras vallen en staart naar het plafond, zonder iets te zien.

SCENE 132: INT. KAMER ERIC - HUIS FAMILIE - DAG

Eric wordt wakker van de bel. Hij heeft zijn kleren van gisteren nog aan, zelfs zijn jas. De baby ligt vredig in de buggy naast hem brabbelgeluidjes te maken. Er wordt nogmaals gebeld. Langzaam staat Eric op en loopt hij zijn kamer uit, we blijven in de kamer van Eric, op de baby.

We horen hoe Eric de gang doorstompelt, er wordt nog eens aangebeld, Eric doet open.

STEM LERAAR

Mag ik binnenkomen?

Eric laat de leraar binnen. Ze gaan naar de woonkamer en nemen plaats. Op gedempte toon (vanwege de afstand) horen we de stem van de leraar:

STEM LERAAR

De reden dat ik hier zit, is omdat ik je mag. Als het aan het bestuur had gelegen was je allang van school getrapt. Je bent geen domme jongen, daarom ben ik hier. Ik vind het doodzonde dat je nooit meer naar school gaat. Jij hebt meer in je mars, maar daar moet je wel je best voor doen. Als je verder wil in het leven dan moet je over diploma's beschikken. Dat heb ik niet verzonnen, zo is het nou eenmaal. Ik wil je helpen, Eric...

Een stilte valt.

Dan begint Eric plots te huilen, de leraar probeert hem te bedaren.

Opnieuw een stilte.

We horen twee schoten.

Het gezicht van de baby vertrekt, verkramp, hapt naar lucht en dan begint hij keihard te krijsen. Dit duurt even. Dan horen we Erics voetstappen naderen.

Eric komt de kamer binnen, hij heeft het pistool nog in zijn handen, gooit het pistool op het bed, loopt naar de baby toe, pakt de baby uit de buggy, neemt hem op zijn arm, sust de baby en wiegt hem zachtjes heen en weer.

FADE TO BLACK

SCENE 133: INT. GEVANGENIS / ONTMOETRINGSRUIMTE - DAG

We zien het point of view van Eric door het raam. We zien dat het lente begint te worden. Bomen dragen weer bladeren.

De bewaker vraagt Eric door te lopen, we lopen met Eric mee.

Marie zit samen met Lucas en Jean aan een tafeltje te wachten. De baby is gegroeid en kruipt bij Marie's benen rond. Het is warm. Ze zijn zomers gekleed. Fel zonlicht schijnt door de hoge ramen naar binnen.

Eric ziet hen zitten, hij ziet hen eerder dan zij hem. Hij heeft weer zijn eigen blonde haar, het is kortgeknipt. Hij aarzelt even en loopt dan naar ze toe. Hij gaat tegenover zijn familie zitten.

Jean legt zijn hand op die van Eric. Eric trekt zijn hand niet terug. (Het is het eerste fysieke contact tussen de familie in de film.) Eerst kijkt Eric zijn vader aan. Dan kijkt hij naar Marie. Het is alsof ze elkaar voor het eerst zien, echt zien.

EINDE